

تحلیلی بر داروهای موثر بر اختلال خود زنی در میمون های رزوس

دکتر سعیده نعیمی^۱، بنیامین بکائیان^{۲*}

۱. استادیار دانشکده دامپزشکی سمنان، سمنان

۲. دانشجو دانشکده دامپزشکی سمنان، سمنان

vetbenn@gmail.com

رفتارهای خودزنی شامل گاز گرفتن و چنگ انداختن خود، کوبیدن سر به قفس و ناخن جویدن در سطح وسیعی (بالای ۰.۱۵٪) در میمونهای رزوسی که به عنوان حیوان خانگی نگهداری میشوند مشاهده شده است. بسیاری از پژوهشگران معتقدند که رفتارهای خودزنی وابسته به ارتباط فیزیکی حیوان با همنوعان خویش است که از آن جلوگیری شده است. رزوسها حیواناتی پرخاشگر هستند استدلال میشود که رفتار گاز گرفتن خود در نتیجه رفع نیاز گاز گرفتن و تخلیه تنش است. این رفتارها وابسته به سن، جنسیت و شرایط نگهداری است. معمولاً نرها مبتلا میشوند و سن ابتلا مصادف با بلوغ حیوان است. داروهای موثر بر این اختلال در این مقاله بررسی شده اند. مکملهای غذایی تریپتوفان با کاهش سطح کورتیزول و افزایش سطح سروتونین پس از چهار هفته سبب بهبودی ۶۶٪ شدند. مصرف دیازپام در ۵۰٪ رزوسها این رفتارها را به طور قابل ملاحظه ای کاهش اما در ۵۰٪ باقی مانده سبب افزایش فرکانس این رفتارها شد. مصرف سیپروترون استات نیز غلظت متابولیت‌های سروتونین و دوپامین و سطح سرمی تستسترون را کاهش داد اما برخلاف انتظار تعداد اسپرما تغییری نکرد. علاوه بر رفتار گاز گرفتن خود طی مصرف این دارو سایر اختلالات ناهنجار نیز مانند پنچول کشیدن خود، لیسیدن قفس، ناخن جویدن و کندن موها نیز کاهش پیدا کرد و برخلاف آن پس از قطع مصرف دارو به همان مقداری که طی درمان مشاهده میشدند باقی ماندند و به سطح پیش درمانی نرسیدند.

کلمات کلیدی: اختلالات روانی، میمون رزوس، تریپتوفان، دیازپام، سیپروترون استات

کاربرد ضد سرطانی شیر شتر: مروری بر مطالعات اخیر

زهره حساری^۱، فرشته عرب^{۲*}، سعیده نعیمی^۳، احد محمدنژاد^۴، سارا طیبیان^۱

۱. دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۲. هیأت علمی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

۳. مرکز تحقیقات سرطان، انستیتو سرطان ایران، دانشکده پزشکی تهران، ایران

f.arab1370@gmail.com

مقدمه: به دلیل اهمیت سرطان و اثرات جانبی روشهای درمانی موجود، یافتن استراتژی‌های درمانی جدید با کارایی بالا و کمترین اثرات ناخواسته ضروری به نظر میرسد. شیر شتر به عنوان یک ترکیب درمانی به صورت سنتی برای درمان طیف وسیعی از بیماری‌ها مانند فشار خون بالا، دیابت، و بیماری اوتیسم و ... مورد استفاده قرار میگیرد. در سالیان اخیر محققان به روی کشف قدرت نهفته در ساختارهای فعال زیستی موجود در شیر شتر به خصوص در زمینه درمان سرطان متمرکز شده اند. بنابراین هدف این مقاله مروری، فراهم آوردن مجموعه ای نتایج مطالعات اخیر در زمینه کاربردهای شیر شتر در برخی از انواع سرطان‌ها است. روش کار: برای انجام این مقاله از پایگاه‌های داده آنلاین (پابمد، اسکوپس و گوگل اسکولار) با کلید واژه‌هایی با قرابت معنایی مانند تومور، ضد سرطان، شیر شتر، سرطانزایی، ضد التهاب و حامل دارویی، جهت دستیابی به اطلاعات مرتبط استفاده شده است. بحث و نتیجه گیری: مطالعات *In vivo* و *in vitro* بسیاری موجودند که اثرات شیر شتر را بر مراحل مختلف پیشرفت سرطان که شامل محافظت بالا از مقاومت سلولها مقابل ترکیبات سایتوتوکسیک و شرایط سرطانزا تا القا مرگ سلولهای سرطانی شده است، بررسی کرده اند. همچنین ترکیبات شیر شتر به طور موفقیت آمیزی به عموماً حامل دارویی ضد سرطانی به کار برده شده اند. تمام مطالعات نشان میدهند که شیر شتر قادر است فعالیت ضد سرطانی را به واسطه ترکیبات فعال زیستی خود که ویژگی آنتی اکسیدانی و ضد التهابی بالایی را از خود نشان میدهند، ارائه دهد. این مهم نیاز به آزمایشات بیشتر جهت یافتن مکانیسم دقیق آن دارد.

کلمات کلیدی: شیر شتر، ضد سرطان، تومور، ضد التهاب، آنتی اکسیدان